

- Sporządzamy ją w **porządku alfabetycznym**
- Poszczególne elementy opisu bibliograficznego **oddzielamy przecinkami**
- **Tytuł** opisywanej pozycji **wyróżniamy kursywą**
- **Tytuł czasopisma** lub innego wydawnictwa ciągłego **ujmujemy w cudzysłów**

Elementy opisu bibliograficznego

Elementy opisu bibliograficznego, które wytłuszczono, są konieczne

I. Wydawnictwo zwarte (książka)

1. Nazwa autora:

a) gdy jest to autor indywidualny - **nazwisko(a) i inicjały imion** (przykł. Ia), gdy autorów jest kilku, wówczas albo zamieszczamy nazwiska wszystkich, w kolejności, w jakiej są umieszczone na karcie tytułowej (przykł. Ib), albo tylko nazwisko pierwszego autora z dodatkiem **et al.** (przykł. Ic)

b) gdy autor korporatywny - **nazwa ciała zbiorowego** - instytucji, organizacji (przykł. Id)

c) gdy publikacja jest pracą zbiorową (np. artykuły wielu autorów), opis zaczyna się **od tytułu**, a nazwę redaktora całości podaje się po tytule, poprzedzoną skrótem **red.** (przykł. Ie)

2. Tytuł z dodatkami (np. z podtytułem)

3. Nazwa edytora naukowego lub redaktora naukowego, gdy praca zbiorowa

4. Oznaczenie wydania (numer, zm. i uzup.)

5. Numer tomu

6. Nazwa wydawcy

7. Miejsce wydania

8. Rok wydania

9. Liczba tomów, gdy opis dotyczy całości wydawnictwa wielotomowego

10. Numer strony, gdy cytowany jest fragment

11. Nazwa serii i numer tomu w obrębie serii

Przykłady:

(Ia) Bachtin M., *Problemy poetyki Dostojewskiego*, PIW, Warszawa 1970.

(Ib) Bieńkowski W., Lis S., *Konkurencyjność gospodarcza USA*, PAN, Warszawa-Kraków 1988, seria "Folia Oeconomica Cracoviensia", vol. XXXI.

(Ic) Troadec L. et al., *Exercises de marketing*, wyd. 2, Les Editions d'Organisation, Paris 1984, 3 t.

(Id) Bank of Japan, *Comparative International Statistics 1989*, Tokyo 1990.

(Ie) *Polityka społeczna*, red. A. Kurzynowski, Oficyna Wydawnicza SGH, Warszawa 2000.

II. Artykuły w wydawnictwach zwartych (książkach) i ciągłych (czasopismach, seriach wydawniczych itp.)

1. **Nazwa autora artykułu** (nazwisko i inicjały imion)

2. **Tytuł artykułu**

3. **Opis wydawnictwa**, w którym zamieszczony jest artykuł

Jeśli jest to książka (wydawnictwo zwarte - zob. pkt I) opis poprzedzamy zwrotem **w:** (przykł. IIa).

Jeśli jest to wydawnictwo ciągłe, np. czasopismo, jego opis składa się z następujących elementów (przykł. IIb):

a) **Tytuł czasopisma** ujęty w cudzysłów

b) **Nazwa instytucji sprawczej** - konieczna, gdy jest to np. biuletyn, przegląd, zeszyty (przykł. IIc)

c) Nazwa wydawcy

d) Miejsce wydania

e) **Data i oznaczenie części**

f) Numer strony lub stron

Przykłady:

(IIa) Kowalski N., *Grupy społeczne*, w: *Wprowadzenie do socjologii*, t. 2, red. M. Gniewosz, Oficyna Humanistyczna, Kielce 2002, s. 170-201.

(IIb) Auerbach R.D., *Corporate Taxation in the US*, "Brookings Papers on Economic Activity" 1983, no. 2, s. 25-63.

(IIc) Budnikowski A., *Globalizacja a integracja europejska*, "Zeszyty Naukowe" Kolegium Gospodarki Światowej SGH, z. 10, Oficyna Wydawnicza SGH, Warszawa 2001, s. 6-17.

- Przypisy należy umieszczać u dołu strony, a nie na końcu rozdziału
- Numerujemy przypisy w obrębie rozdziału (w każdym rozdziale od 1 do n) lub w obrębie książki, gdy jest ona jednego autora i gdy przypisów nie jest bardzo dużo
- Sporządzając przypisy, przywołane publikacje opisujemy w ten sam sposób, co w bibliografii, ale **nazwę autora zaczynamy od inicjału imienia**, potem dopiero umieszczamy nazwisko
- Pozycje, które były przywołane już wcześniej w obrębie tej numeracji (w tym rozdziale), oznaczamy następująco:

- jeśli do tej pory powoływaliśmy się tylko na tę jedną pozycję danego autora - **nazwą autora** i skrótem **op.cit.**

- jeśli wcześniej przywoływaliśmy inne jego prace, po **nazwie autora** umieszczamy **pierwsze słowa tytułu, trzykropek, przecinek i op.cit.**

- jeśli na tę samą pozycję powoływaliśmy się w przypisie bezpośrednio poprzedzającym obecny, pomijamy nazwę autora i wszelkie inne informacje i piszemy **ibidem**

- Opis kończymy **numerem stron**, na które się powołujemy. Na końcu stawiamy kropkę

Uwaga: Jeśli przypis dotyczy danych zawartych w tabeli, umieszczamy go bezpośrednio po tabeli. Nie stosuje się odnośników liczbowych, tylko literowe (małe litery w górnym indeksie) lub gwiazdki (gdy przypisów w obrębie tabeli jest niewiele), przy czym w całym tekście należy konsekwentnie stosować jeden rodzaj.

Wzory matematyczne

Norma przewiduje ścisłe reguły wyróżniania elementów zapisu matematycznego odmiennym krojem pisma.

- Kursywą (pismem pochyłym) wyróżnia się:

- litery oznaczające liczby, wielkości zmienne i stałe oraz punkty geometryczne

- oznaczenia funkcji

- oznaczenia literowe i skróty literowe występujące w indeksach dolnych i górnych (z wyjątkiem skrótów dwu- lub trzyliterowych)

- Antykwą (pismem prostym) piszemy:

- liczby arabskie i rzymskie, także w indeksach
- oznaczenia i skróty jednostek miar
- skróty złożone z dwu lub większej liczby liter
- stałe symbole funkcyjne
- liczby specjalne (np. podstawa logarytmu naturalnego)
- prawdopodobieństwo, np. $P(A)$, wartość oczekiwaną $E(x)$, wariancję zmiennej losowej $D^2(X)$, znak przyrostu ?
 - Kursywą półgrubą wyróżniamy wektory
 - Antykwa półgrubą (pismem prostym półgrubym) wyróżniamy macierze

Wzory można numerować, umieszczając numer po prawej stronie w nawiasie okrągłym. Chodzi o to, aby można się było powoływać na nie w tekście. Dlatego numeruje się wzory ważne i w ostatecznej postaci. Grupom wzorów jednorodnych i układom równań nadaje się jeden numer, wspólny, ujmując je w klamrę przed numerem.

[O NAS](#) • [REGULAMIN](#) • [POLITYKA PRYWATNOŚCI](#) • [DLA AUTORÓW](#) • [MAPA SERWISU](#) •

Copyright © 2009 Oficyna Wydawnicza SGH. All Right Reserved.
Realizacja Netma dla Oficyny Wydawniczej SGH | [Pozycjonowanie](#)